

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְקִדְּהָ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשִׁמֶן זֵית
הַיֵּין: שְׁמוֹת ל כד
2. וְאֵם דֹּל הוּא וְאֵין יָדוּ
מִשְׁגֵּת וְלִקְחָ כִּבְשׁ אֶחָד
אֲשֶׁם לְתַנְּפֹהָ לְכַפֵּר עָלָיו
וְעִשְׂרוֹן סֵלֹת אֶחָד בְּלֹל
בְּשִׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שִׁמֶן:
וְיִקְרָא י כא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה איכא למימר וכו' בדקמפרשינן והבא בתנאים וכו' וה"ה בשאר בליילא הס"ד: (ב) רש"י דרבינא סתמא קמשיב כ"ל ומציבות מה הימא משמטא נמנא ודיבור זה עם ד"ה ח"י לוג כ"ל לטור: (ג) ד"ה שמן ד"ה רבי יודוס: (ד) רש"י למור וכו' רבינא לוג. ח"י שמן דף עם ע"א: (ה) רש"י דרבינא לנה וכו' המשהה הס"ד ואח"כ מה"ד אי מצורע אס שבייל:

מוסף רש"י

גמירי שתי סמיכות
בציבור. גמירי ממני ב'
סמיכות בצבור, פר העלם
דבר של צבור דכתיב (ויקרא
ד) וסמכו וקני העדה, ושעיר
המשלח דכתיב (שם טז)
וסמך אהרן את שמי ידיו וגו'
שמי סמיכות מצבור הוא ותו
ליכא שום סמיכה בצבור
(לעיל עב:).

שיטה מקובצת

א] לדברכם חצי לול אל
 וחיתב לרש"ל: א] בהין עד
 כאן אלפר עד כאן אלל עד
 כאן אלכש וחיתב וכו' נמחק:
 ב] חיתב הוא נמחק:
 ג] שלשל לו ומוחזר:
 למגורא אין בכלל שבע מרות
 ואלא אנב דחשיב לגינן דפר
 ורובל וכשב חשיב כמ'
 דמגורא. גליון: ט] חיתב
 כיצד נמחק: ו] בגרול
 ה'היבוצין ונמחק ע' לשל: ז]
 שמתמין: ח] סולת בלולה
 ח' ממלצה כ' והוא
 נמחק: ט] לענין שני שוחפס'
 ששוקלין: י] דברו לו רש"ש
 ונמחק: יא] רביעית שמן
 ה"ד:

עשתי מדות פרק עשירי מנחות

את מי אביהם הסתירו. להשלים שבעה מדות: ואפסר לשער כהני לוג. שלשה
החלי לוגין בצוקר ושלשה עשר: ואפסר לשער כרביעיות. 77' רביעית הו
לוג: אלא. לפיכך הם משער לחצימן בשלשה חטאי לוג ולא לחצי כרביעית
דיו: הם הכלי הם מתקשר וכו' ור' אלושך בר' דר'ק על פיהם הו הכלי: בירוא
המדות. דרשמואלאם הו הכלי ביחוד נופל מן המשקל שצמורו לדפוס הכלי

את מי אביא תחתיו אלא מדה יתירה של לוג
ומחצה היתה שם שבו היה מודד לחביתי כהן
גדול לוג ומחצה בבקר לוג ומחצה בין הערבים
אמרו לו חצי לוג היתה שם ואפשר לשער בחצי
לוג אמר להם אף לדבריהם ^[6] [חצי לוג] ^[6] ולוג
יעשה רביעית היתה שם ואפשר לשער
רביעית אלא זה הכלל היה במדשש כלי
שמשמש מדה זו אינו משמש מדה אחרת:
⁽³⁾ [ר'] אלעזר בר' צדוק אומר שנתות היו בהין
[3 וכו']: מאי איכא בין רבי מאיר לרבי יהודה
אמר ר' יוחנן בירוצה מדות איכא בנייהו למאן
דאמר ממטה למעלה קסבר בירוצי המדות
נתקדשו ורביעית יתיב ליה רחמינא למשה
ואמר ליה שער דקא עיילי להו בירוצין למאן
דאמר ממעלה למטה קסבר בירוצי מדות לא

נתקדשו והיו יחיד ליה רחמנא למשה ואמר
ליה שער ^א בהא דקא נפקי בירוצין אביי אמר
דכולי עלמא בירוצי המדות איכא למימר
נתקדשו ואיכא למימר לא נתקדשו והכא
במלאים קא מיפלגי מאן דאמר מלמעלה
למטה קא סבר מלאים שלא יחסר ושלא
ייתיר ומואן דאמר ממטה למעלה מלאים שלא
יחסר אבל יותיר מלאים קרינא ביה אמר מר
רבין משמען אומר לא היה שם הין שפיר קאמר
להו ר"ש לרבנן ורבנן הוה הין דעבר שפיר
לשמן המשחה דכתיב: ^א ושמן זית הין מר סבר
כיון דלדורות לא הוה צריך לפי שעה הוא
דעבדיה ואיגנו ואידך ^ב כיון דהוה הוה אמר
מר ואת מי אביא תחתיו לא סגי דלא מעייל
^ג בדאמר רבינא גמירי שתי סמיכות בצבור
הכא נמי גמירי דשבע מדות של לח היו
במקדש ר' אלעזר בר' צדוק אומר שנתות
היו בהין ולית ליה שבע מדות לית ליה ואי
בעית אימא מאי שבע מדות שבע מדות:
במית ^ד רביעית מה היתה משמשת רביעית
מים למצורע ורביעית שמן לגזיר חצי לוג מיה
היה משמש חצי לוג מים לסוטה וחצי
לוג שמן לתורה ^ה ובבבלי היה מורד לכל
המנחות ^ו אפילו מנחה של ס' עשרון נותן
לה ס' לוג ר' אליעזר בן יעקב אומר אפילו
מנחה של ס' עשרון אין לה אלא לוגה
שנאמ' ^ז למנחה ולוג שמן ששה לפר וארבעה
לאיל ושלשה לכבש שלשה ^ח ומחצה
למנורה יחצי לוג לכל נר: גמ' יתיב רבי וקא
קשיא ליה רביעית למה ממשחה אי מצורע
חצי

טעמא דר' ישמעאל משום דכ

אתְּדַרְבִּיבִים חֲצִי אֶוֶן [וְאֵין] לֹא יִנְשֶׁה שְׂרָבִיעִית הִיתָה שָׁם. וּרְבֵן סָבְרִי לֵדָא דְּמִי שֶׁ כְּמוֹדָה שֶׁל לֹוּ וּמוֹמָתָה לֹא זָרִיכָה אֲלֵא לְחִימִין אֲזַל חֲצִי לֹוּ רִירָךְ לְמִילֵי טוֹבָה לְקוּטוֹה וּלְמוֹדָה:
בְּרִירָצִי מוֹדוֹת נִתְקַדְּשׁוּ. לְמַאֲן דְּלֹאֵר לֹא נִתְקַדְּשׁוּ יִחָא הֵא דְּלֹאֵר

ומפרש ^(א) בזו חיים בר' ר' יוסי צירול
מדות דיש להן פדיון ומקושין ממותר
נסכים בנשים לעולין ומקושין אותו אבל
למאן דאמר דנקדשו קשיא אהי אהי
להס פדיון ויש לומר דמיירי בנסי
צבור וגו' ציט דין מתנה עליהן דכתי'
ישראלתי שקלים ומיהו אטם אטם
מיספלי צלינה דלדמיין לקמן דלענין
הכי לא מתנו ומדמיספלי צלינה נמי יש
לתקד קדש צירולי מדות מוקדשו
ואם תאמר אנדור שמה יאמר מוילין
מכלי שרת לחור בדמיון הסם לר'
יוסי ^(ב) בלח דנדנקר ולעלי צפ' התודה
דף ע"ט; ויש לומר דהכא לא גזירין
דלדמיין לנפשייהו צירולין לא נקדשו:
ומאן דאמר במועדיה צמחא קדש
מזא"ם שאלא יחסר ולא יתיר.

הלקב יעשה הין מומואס וממוני יורן
שאר המדות ומאלן דאמר רביעית
ציראל ומרביעית יעשה שאר המדות
עד הין ואלן אפשר לעולם שלא יא
שמי מדות קטנות כשמדדו לתוך אחת
גדולה שלא יור ימירות עליה מפני
אופיאל הגדולה כשמעירות הין כלים
בתוך כלי אחד אבל כשמדדו צדדין לא
חלי שופך מן ההין לחלי ההין
צנחת אין כאלן אופיאל כך מוגה צפירוש
רש"י ועוד יא לפרש להיינו עטמא
דמאלן למעלה למטה הוי סימן
דכחו שהולך ומתקצר ואיני הולך ומתקצר
כך לא יומיר דאפי' נתקדשו צירואין
היינו דיעבד אבל לכתחילה לא יומיר
ומאלן דאמר למעלה למטה הוי סימן
דכחו שהולך ומתקצר כך יוכל להומיר
הצירואין: **שבוע** מידדות. פירוש
לתוך כלי אחד צנחת הוי צדדין וכן
פי' במתניתין אלל היתא שם אלא אין
וקיא דבמתוספ' (פי' מציא אמר ר"א
וצ"ר לזקוק ד' מדות כל לא הוי במקדש
ובמתניתין נמי לא קמי' שנתות אלא
לפר ואלי ויבנה: **רביעית** מים
מצורע. מיתה דכפי' במתרא דנגעים
מן כילד מתערין את המורה הוי
מציא פיילי של חרס חדשה וותן
למחוק חיל לוג מים והויגה הרב רבינו
יהודה בן הרב רבינו יחי' טוב רביעית
מים כדמנן הכא ורבי רבינו יחי' טוב
פי' יתאן מתנא דמנאי הילא כיוסמא
גבי קוטה צפ' הוי מציא (דף פז: וסא)
(ג) שלשה יתריין ציראל עפר קוטה
ואפר פרה ורוק יבמה משור ר'
ושמעאל אמרו אף דם צפור ומפרש
ועבל אחת בדם הצפור השחוטת וצמים

התם גבי סוטה ונותן לתוכו חצי לוג

ומדר רביעית ואשחזקוהו הקסם לעלי צנה
 ונחשבתו ששעמ עת לאשחזקוהו לא פירשו זה
 ונחשבתו שיש מים למדור וזהו לזה
 יצין (דף לה.) קא חשיב גבי עשר רביעית
 לזה חשיב רביעית מים לקטום ומשי
 למדור: ולאו פלוגתא היא ושם אף
 ולגולה דווקא בטומע פליג דקאמר
 עט כבתך קר ממעט במים לזה היא
 ע א"ע ללכויל עולמא הוי דרביעית
 דם גמור ומר לא חייס אלא אפי'
 תא בעלמא שיש בו קטא אדמומית:
 אי

עין משפט
נר מצוה

ו א מ"י פ"ח מהל' כלי
המקדש הלכה יח:
ז ב מ"י שס:
ח ג מ"י שס הלכה יז ופ"ב
מהלכות מעשה"ק הלכה ח:
ד מ"י פ"ג מהלכות תמידין
הלכה יא):

רבינו גרשום

ואפשר לשער בחצי לוג
 ו' חצאי לוג ו' בקב' ו'
 חצאי בקב' ואפשר לשער'
 רביעית שה' פעמים הינו'
 (לשלש) חצאי לוג אלא
 מפני ' חצאי לוג
 בחציתו לוג חצאי לוג ול'
 רביעית שנה חלל ה'
 במקדש וכו' רבינו מרדכי.
 חקקו שכל ב' חצאי אלה
 שהיוהו מלאה יין: הי'
 מנייה, רכ"ב יהודה ארמ'
 חסדא למעלה חסדא רבינו
 מרדכי נתקשר ורביעית
 וכו' ליה חרמנו לביעית
 ואמר ליה שינסכו רביעית
 רביעיה ומהנה שער חצי'
 לוג ולוג ד' חצאי וכשאר'
 מערה שני לילי קטנים
 לשלש המחזיקי שנינו יכל'
 ללמוד לאלתר חרמנו יכל'

[illegible]

(א) אולי צ"ל ולמאי צריך להביא תחתיו וכו'.